

Fundalul teologic al imnului în Japonia

Kitamura Soji

1. Istoria bisericii crestine si a imnului în Japonia

Era anul 1549 când, misionarul romano-catolic Francisco de Xavier vizitând Japonia, lumina creștina a fost răspândită. A ajuns în sudul unei mici insule din Japonia numită „Tanegashima” și și-a început misiunea în districtul „Kyushu”. De atunci alți câțiva misionari catolici și preoți s-au alăturat misiunii și și-au marit numărul de credincioși, dar guvernul japonez a implementat „Polita de înlăntuire Sakoku” în mai puțin de un secol în 1639, care a blocat comerțul și schimbul cultural peste mari, la fel ca și creștinismul. Ca și un rezultat toți preoții și misionarii catolici străini au fost izgoniți în afara Japoniei. Cea a mai ramasă din creștinismul japonez s-a transformat în crypto-creștinism. Pentru a menține această credință secretă ei au trebuit să își schimbe rugăciunile și imnurile în variante unice. Oricum este frumos să ne gândim că acele rugăciuni și imnuri au supraviețuit până acum ca și oratorii crypto-creștine. Trebuie să adăugăm faptul că religia acelor crypto-creștini a devenit în totalitate o religie japoneză indigenă și astfel trebuie diferențiată de restul creștinismului catolic introdus la sfârșitul secolului XIX când creștinismul a fost eliberat.

Tara insulară Japonia a implementat Polita de Înălăntuire și interzicerea creștinismului timp de 234 ani. În sfârșit în 1873, usa comerțului cu țările europene și pentru munca misionară a creștinismului a fost oficial redeschisă. În anul ce a urmat fiecare denominație a bisericilor protestante și-a publicat imnurile separat. Fiecare denominație înseamnă prezbiterienii, metodistii, baptistii, anglicanii și congregationalii. Pe măsura ce acele imnuri separate au fost revizuite s-a observat că unele imnuri erau mai populare în toate denominațiile.

Incunabilul imnului început în 1974 a ajuns la numărul de 8. Câteva dintre ele au cam 100 de imnuri. Următoarele au peste 100 de imnuri.

“SAMBIKA” = ‘IMN’, Presbyterian, 1881;

“SAMBIKA NARABINI GAKUFU” = ‘IMN SI ARMONIE’, Congregational, 1882;

“SHINSEN-SAMBIKA” = ‘NOUL IMN’, joint edition of Congregational and Presbyterian, 1888;

“KIRISUTOKYO-SEIKASHU” = ‘IMNOLOGIA CRESTINA’, Methodist, 1884 (word-only edition), 1885 (word and music edition) ;

“KIRISUTOKYO-SAMBIKA” = ‘IMNUL CRESTIN’, Baptist, 1896.

Cam după un sfert de secol de la apariția imnului în Japonia o propunere de editare și publicare a unei culegere de imnuri a luat naștere în 1900 și apoi trei ani mai târziu în 1903 prima culegere de imnuri a fost publicată cu numele de “SAMBIKA” și conține 485 de

îmnuri. Cu alte cuvinte acest lucru a fost făcut acum 101 ani. Denominațiunile care au participat la editarea acestei cărți sunt congregaționale, prezbiteriene, metodiste și baptiste.

Atunci Biserica Anglicană Crestină Japoneză și Biserica Lutherană nu au participat. În aceeași perioadă Biserica Anglicană a editat propria culegere de îmnuri "SHINSEN-SAMBIKA" în 1989. Alături de aceste colecții de îmnuri altele au fost create de către diferite grupuri. La baza genealogiei îmului în Japonia este clar că bisericile protestante au fost împartite în 2 grupuri; denominațiune ce trăiește după liturghia tradițională își păstrează propriile îmnuri față de restul care adaptează îmnurile cunoscute.

Biserica Anglicană și cea Lutherană au păstrat liturghia tradițională și biserica ramasă nu a persistat în tradițiile liturgice. Totuși, deși necesitam culegerea de îmnuri din anul 1903, caracteristică tipică, de fapt chiar sufletul îmului, nu este această carte ci credința și devoțiunea personală. Îmul obișnuit era lipsit de teologiile de adoratie a fiecărei denominațiuni dar îi lipsea teologia liturghiei. De aceea îmnurile și culegerile de îmnuri folosite în adoratie erau relativ sărace în termeni de practicare.

Culegerea de îmnuri din 1903 a fost revizuită de multe ori. Prima ediție revizuită a fost publicată în 1931 iar mai apoi, în 1954, după războiul din Oceanul Pacific, următoarea ediție revizuită a fost publicată. Edițiile suplimentare au fost editate și publicate în timpul revizuirilor în 1909 – 1967 și 1976. Comparând aceste culegeri de îmnuri observăm cu idee de teologie a reflectat îmul în fiecare perioadă de timp. De asemenea putem vedea diverse volume și diferite tipuri de îmnuri ce au fost adăugate. Totuși, a trebuit mult timp pentru a înabși teologia liturghiei în special mișcările liturgice care au apărut în țările vestice la sfârșitul secolului al XIX-lea și mișcările ecumenice care încercau unificarea bisericilor. Era târziu în secolul XX când conținutul mișcării liturgice și ecumenice a fost intrudus în Japonia.

2. Fundalul teologic

Începând cu anul 1874 fundalul teologic al bisericilor creștine japoneze a moștenit fundalul fiecărei denominațiuni ale bisericilor europene de 130 de ani. Deși erau numite biserici protestante noi nu am experimentat nici o dată reforma. Așa că am fost influențați mai mult de către puritani. De asemenea am acceptat unele tendințe unitare. Ca un rezultat, mișcarea non-bisericască a luat naștere ca o mișcare unică japoneză. Impactul acestui fenomen a fost puternic și foarte răspândit. Caracteristicile ei pot fi folosite în alegerea îmului în Serviciul Divin. Îmnurile Divine ce se află pe creasta valului Gold Rush au fost în special cântate. Aceste aspecte au stabilit tipuri de pietate religioasă mai degrabă decât teologice iar oamenii s-au adaptat la asemenea îmnuri. Trebuie să admitem că aceste idei au existat în ultimul sfert al secolului al XIX-lea (începuturile îmului în Japonia), în secolul XX când culegerea de îmnuri a fost publicată și există până acum.

Așa cum am experimentat cu teama Primului Război Mondial, marea depresiune, și Al Doilea Război Mondial așa au vorbit teologii de criza teologiei de care a fost și Japonia influențată. Totuși chiar și în aceste condiții conținutul îmului care este folosit la serviciul bisericesc nu s-a schimbat deși se văd multe contradicții. Pentru că în timpul Serviciului Divin pastorii vorbesc despre noile aspecte teologice în timp ce conținutul îmului păstrat în stilul vechi cum ar fi pietatea individuală, expansiunea bisericii, ridicarea spiritului misionar, pentru a-și atinge scopurile.

În ciuda marilor eforturi ale misionarilor, preotilor si pastorilor, numarul crestinilor în Japonia este înca foarte mic: mai puțin de 1% din întreaga populatie. Spunând aceasta, admitem ca ceea ce crestinitatea a introdus societatii, incluzând educatia, cultura si bunastarea sociala, a fost de proportii imense. Dupa ce Japonia a fost învinsa în Razboiul Pacific din 1945, a creat si pastrat “Constitutia Pacii” care obliga la abandon deciziile de razboi. Luând aceasta decizie Japonia a devenit o putere economica dar suntem constienti de faptul ca spatiul religios si mental este restrâns.

Pe de alta parte Coreea de Sud a devenit productiva în ceea ce priveste bisericile crestine. În primul sfert al secolului 20 a fost ocupata de guvernul japonez pentru 36 de ani iar când a fost eliberata de catre Japonia, peninsula Korea a fost divizata în Korea de Nord si Sud. Totusi procentul crestinilor în Korea de Sud este acum de 25%. Taiwan-ul a fost de asemenea ocupat de Japonia la începutul secolului XX si crestini de acolo sunt mai activi decât cei din Japonia, dar nu atât de multi ca cei din Korea de Sud. Când trei tari sunt comparate, adeseori se spune ca Biserica Koreana e “Biserica Adoratiei”, Biserica Taiwaneza e “Biserica Rugaciunii” iar Biserica Japoneza e “Biserica Activitatii Teologice”.

Din 1960 teologie în zona bisericii si teologiei japoneze au fost publicate multe carti de teologie a adoratiei. A aparut ideea de cercetare a liturghiei. Câteva cursuri de adoratie au început în scolile teologice în Japonia. În 1955 am scris niste teze despre adoratie, am absolvit Scoala Crestina si am început sa lucrez ca pastor. Totusi, din cauza temelor abordate de tezele mele am fost rugat sa predau în teologia de adoratie la o scoala de teologie în 1962. M-am simtit responsabil sa studiez în continuare asa ca am studiat liturghia si imnologia la Seminarul Teologic din New York SUA 1963 – 1964. Întors în Japonia am predat liturgica la câteva scoli de teologie, imnologia la scoli de muzica, în special în Tokyo . De asemenea am fost implicat în scrierea si editarea a unui dictionar de adoratie crestina si liturgica alaturi de colegi si am publicat dictionarul în Japoneza în 1977.

Fericitul incident care a avut loc în aceasta perioada de timp ca rezultat al consiliului de la Vatican , bisericile japoneze protestante au început sa aiba dialoguri ecumenice si sa colaboreze cu Biserica Japoneza Catolica si Ortodoxa. În plus bisericile japoneze au început sa schimbe idei, sa poarte conversatii si sa tina întruniri cu bisericile din Asia de Sud-Est si cu cele din Korea de Sud si Taiwan . În domeniul teologiei adoratiei liturgicii nu exageram când spunem ca suntem la un pas de a crea o legatura între misiune si adoratie. Misiunea bisericii a fost clasata ca fiind un act extern iar adoratia bisericii – un act intern. Prin recuperarea adoratiei ca act, cu alte cuvinte adoratia în biserica privita ca un rezultat al credintei comune si misiunea lui Dumnezeu “Missio Dei”, am reusit sa depasim granitele de contradictie.

Deci am avut o misiune, aceea de a vorbi despre necesitatea dezvoltarii imnului potrivit teologiei adoratiei si liturgicii. Ca presedinte al Comitetului Imnologic al Bisericii Crestine din Japonia am fost responsabil de revizuirea culegerii de imnuri pentru mai mult de 30 de ani. Ca urmare am deosebita placere si onoare sa pot publica “SAMBIKA 21” în 1997. De asemenea vreau sa adaug faptul ca pentru a îndeplini toate cele scrise periodicul numit “REIHAI TO ONGAKU” = ADORATIE SI MUZICA a jucat un important rol în cercetare si dialogul ecumenic din 1955. Între cei implicati în acest proiect au fost si pastori, teologi, muzicieni crestini si crestini din Biserica Ortodoxa, Catolica si Protestanta. Dupa pensionarea mea, în primavara anului 2001, împreuna cu alti colegi, inclusiv Prof. Yasuhiko Yokosaka, din diferite denominatiuni, am reusit sa fondam Societatea Imnologica din Japonia si am pornit pe noul drum împreuna.

Reproduction of these digital works for any commercial purpose without prior authorization is strictly prohibited.
Copyright © Hymnology.ro – All rights reserved.